

► De kansen van certificering

Regelgeving wordt vaak gezien als bedreiging. Leveranciers kijken vaak op tegen certificeringstrajecten met alle daaraan verbonden regeltjes en ook bouwpartners als architecten en aannemers vinden het soms maar lastig allemaal. Is dit echter wel terecht? Ger Mars van de Stichting Bouwkwaliiteit (SBK) legt uit hoe het certificeringproces werkt en gaat in op de zekerheden en kansen die certificering biedt.

Is regelgeving werkelijk een bedreiging en kijken leveranciers op tegen certificeringstrajecten? Bij Stichting Bouwkwaliiteit (SBK) en de certificerende instellingen is daar gelukkig niets van te merken. Integendeel zelfs: met KOMO gecertificeerde producten en processen wordt bij veel ondernemers juist de vrees voor regelgeving weggenomen. De gecertificeerde producten en processen voldoen op voorhand aan de regelgeving aangezien dat de kern is van de afspraken met het ministerie VROM en de Raad van Accreditatie (RvA), de zogeheten Tripartiete overeenkomst. Hierin is vastgelegd aan welke voorwaarden certificatie moet voldoen en welke procedure moet worden gevolgd voordat een erkende kwaliteitsverklaringen (EKV's) kan worden afgeven.

In de woningwet is verder vastgelegd dat gemeentelijke Bouw- en woningtoezichten producten en processen die zijn voorzien van zo'n erkende kwaliteitsverklaring niet meer op juistheid mogen controleren; het is immers al zeker dat ze aan de regelgeving voldoen. Dit betekent voor iedereen in het bouwproces gemak, duidelijkheid en tijdwinst. Opdrachtgevers, architecten en bouwers hoeven zich niet meer af te vragen wat de regelgever eist en de vergunningverlenende en toezichthoudende instanties weten dat aan de wetgeving wordt voldaan. Dat laatste betekent tijdwinst bij de vergunningsprocedure en vermindering van personele inzet tijdens het toezicht.

Voorwaarden

De voorwaarde voor afgifte van erkende kwaliteitsverklaringen is dat moet worden voldaan aan de eisen van het Bouwbesluit, het Besluit bodemkwaliteit of aan beide. Deze eisen zijn opgenomen in de zogenaamde KOMO Beoordelingsrichtlijnen (BRL's). Per product of proces wordt zo'n BRL opgesteld als basis voor de certificatie. Er wordt in beschreven welke artikelen (of onderdelen daarvan) uit de regelgeving van toepassing zijn. Maar daar blijft het niet bij. Er wordt ook vermeld op welke wijze kan worden

aangevoerd dat aan de regelgeving wordt voldaan. Dat gebeurt óf door verwijzing naar de NEN of de Europese normen (hEN's) die van toepassing zijn óf door het aantonen van gelijkwaardigheid met behulp van CUR-rapporten en dergelijke. De toelaatbare waarden of grenswaarden zijn hierbij zeer relevant. Met behulp van beproevingen moet worden aangetoond dat deze niet worden overschreden.

Procedure

Hoe wordt een BRL nu precies opgesteld? Dit gebeurt in de regel door de certificerende instellingen. Deze beschikken over Colleges van Deskundigen (CvD) die de inhoud van een BRL fatteren. Een KOMO BRL wordt, net als een NEN-norm, ter kritiek aangeboden aan marktpartijen. Nadat de kritiek is verwerkt wordt de BRL ter toetsing naar de SBK gezonden. Of de regelgeving op de juiste wijze is verwerkt, wordt getoetst door twee commissies, één voor het Bouwbesluit en één voor het Besluit bodemkwaliteit. Daarna toetst de Harmonisatie Commissie Bouw (HCB) of de procedures goed zijn verlopen, of er geen harmonisatieproblemen zijn en of er geen markt afschermende aspecten in de BRL zijn opgenomen. Vervolgens wordt de KOMO BRL aanvaard als nationale BRL.

De volgende stap is de accreditatie. Certificerende instellingen die KOMO kwaliteitsverklaringen willen afgeven moeten daarvoor zijn geaccrediteerd door de RvA. De RvA doet hiervoor uitgebreid onderzoek bij zo'n instelling. De laatste stap is de certificering van het product of het proces. Daarvoor vindt toetsing van bedrijf en product plaats zoals is vastgelegd in de BRL. Wordt voldaan aan alle voorwaarden dan kan het KOMO certificaat worden uitgereikt. Al met al is dit een intensief proces, maar het biedt wel de zekerheid dat aan de regelgeving wordt voldaan en dit is van grote waarde bij het realiseren van kwaliteit.

► Ger Mars

Ger Mars is werkzaam als beleidsmedewerker bij de Stichting Bouwkwaliiteit. Info: www.bouwkwaliiteit.nl.

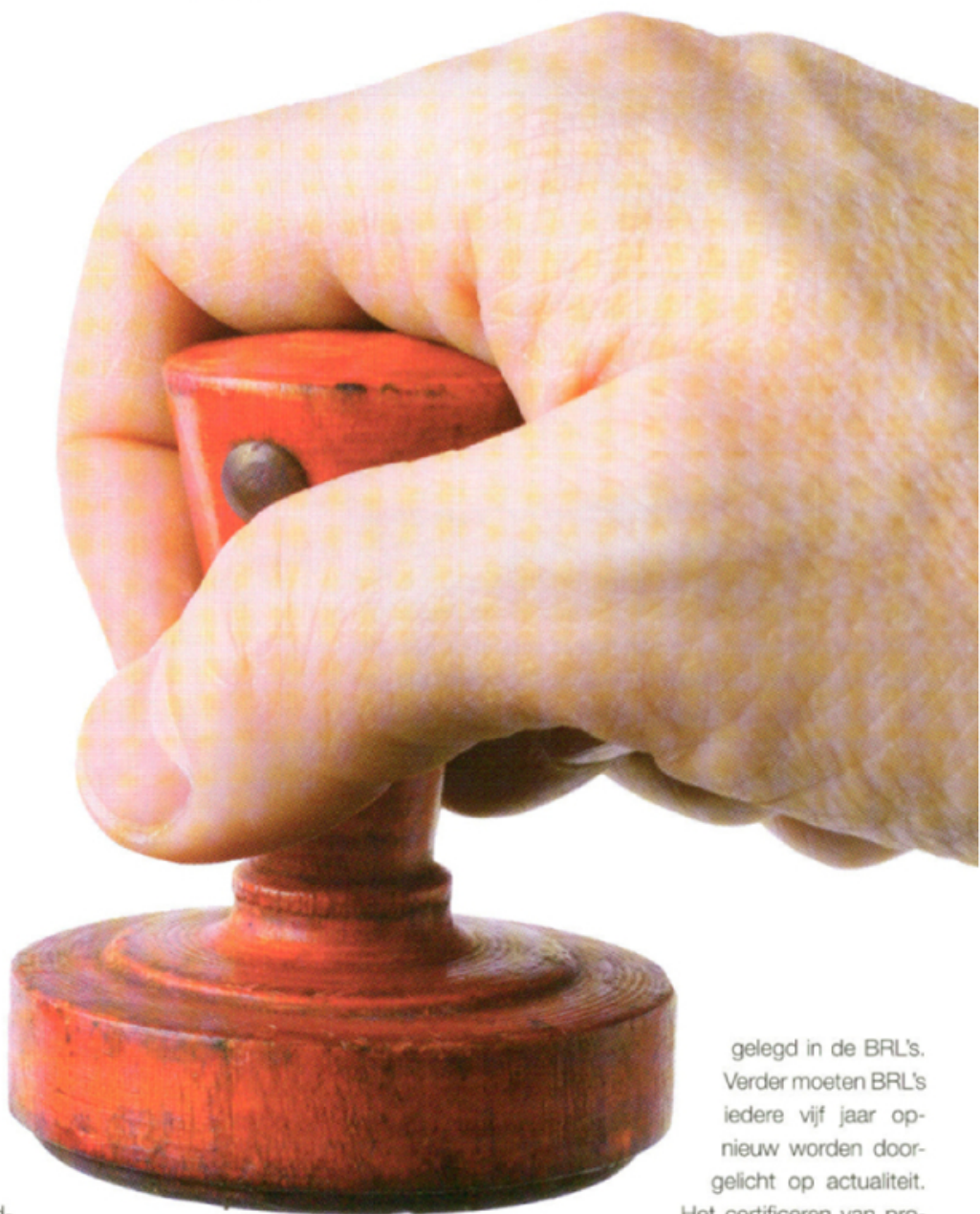
Markteisen

Voor het leveren van kwaliteit die de afnemer/eindgebruiker eist, is het voldoen aan alleen de publieke eisen meestal echter niet voldoende. De overheid bemoeit zich immers niet met de kwaliteit van producten op zich, maar alleen met het complete bouwwerk. De eindgebruiker wil echter graag dat een toegepast product recht en haaks is, niet krom trekt, goed aansluit, slijtvast en kleurecht is; eisen die niet zijn opgenomen in de wetgeving.

Aan deze eisen wordt bij KOMO certificering ook veel aandacht besteed en dit biedt meerwaarde ten opzichte van de regelgeving. Leveranciers zijn zeer geïnteresseerd in deze meerwaarde, want het geeft ze de mogelijkheid om zich extra te profileren naar hun afnemers. Leveranciers die opkijken tegen certificering weten meestal niet welke voordelen en marktkansen het kan opleveren. Met een KOMO kwaliteitsverklaring bezit je immers het bewijs dat jouw product of proces niet alleen volledig aan de wettelijke eisen voldoet, maar ook aan de eisen van de toekomstige afnemers en eindgebruikers.

Controle

Om er zeker van te zijn dat KOMO gecertificeerde producten en processen een blijvende kwaliteit garanderen is een streng controleregime van toepassing. Productieplaatsen, producten en bouwplaatsen worden regelmatig gecontroleerd. De frequentie hiervan en de methodiek hiervoor, maar ook de ervaring en het vereiste kennisniveau van de inspecteurs zijn vast-

gelegd in de BRL's. Verder moeten BRL's iedere vijf jaar opnieuw worden doorgelicht op actualiteit.

Het certificeren van producten en processen is immers een dynamisch proces.

Op het moment dat de regelgeving wijzigt, moeten de BRL's hier binnen een half jaar op zijn aangepast. Dit kan een aanpassing van producten en processen tot gevolg hebben. De dynamiek van de samenleving en daarmee van de regelgeving houdt ons dus wakker. De een ziet het als bedreiging, maar voor anderen en zeker voor de innovators is het een kans. Het zet aan tot het zoeken naar vernieuwingen, vooral om ook de kwaliteit van producten naar een hoger niveau te tillen. De voorbeelden zijn legio in bijvoorbeeld de auto-industrie, de witgoedsector en de informatica.

Hier moet de bouw zich aan spiegelen: continu werken aan kwaliteit door middel van optimalisatie en certificatie van producten en processen. Regelgeving mag daarbij niet worden gezien als een bedreiging, maar het biedt juist kansen. Hoe kan je de verbinding tot stand brengen tussen regelgeving en de toenemende marktvraag naar kwaliteit? Welke rol kan ik, als marktpartij, daarbij spelen? Dat is de zoektocht voor de komende jaren. Certificering levert daarbij een belangrijke impuls om de juiste paden te vinden.